Ч. 182. Второк 14 (27) серпня 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложеньем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввх на провінциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с

Вісти політичні.

(Рух виборчий. — Чутка про димісию міністра війни. — З полудневої Африки. — Дипльоматична фабрикация реґентів).

Народний комітет затвердив дальше отсї кандидатури: Лїсько: Антона Старуха, господаря з Бережницї вижної; — Сянік: Михайла Патроника, господаря з Костаровець; — Турка: Михайла Глиджука, радника і начальника суду в Борини; — Чесанів: Теодора Підгорецкого, господаря і війта з Брусна; — Чортків: Др. Антона Горбачевского, адвоката в Чорткові. Польский комітет центральний затвердив ось-такі кандидатури з куриї сільскої: Богородчани: Генрих Потворовский; — Бібрка: др. Станислав Мицєльский; — Борщів: ґр. Меч. Борковский; — Бережани: Каз. Трачевский; — Бучач: Артур Цілецкий; — Чортків: Стан. Рудроф; — Добромиль: Павло Тишковский; — Ярослав: кн. Юрий Чарторийский; — Яворів: ґр. Іван Шептицкий; — Калуш: доктор Адольф Вуршт; — Коломия: Роман Пузина; — Коросно: Іван Тшецєский. — Мостиска: ґраф Станислав Стадницкий; — Підгайцї: Едмунд Лїтиньский; — Перемишль: др. Волдсл. Чайковский; — Сянік: Волдм. Трусколяский; — Самбір: Фелікс Созаньский; — Старий Самбір: Стан. Аґопсович; — Тернопіль: ґр. Юлий Коритовский; — Товмач: Іван Урбаньский; — Теребовля: ґр. Юрий Бавоpовский; — Заліщики: Тадей Ціньский; — Золочів: Аполин. Яворский; — Жидачів: Стан. Павликовский.

Мадярскі ґазети як Magyar Orszag і другі доносять, що в Ішли відбувала ся в послідних часах нарада над димісиєю теперішного міністра війни бар. Кріґгамера. Димісия та має бути вже порішеним ділом і незадовго буде офіцияльно оголошена. Причиною димісиї мають бути приватні відносини міністра. Після вістий згаданої ґазети має бар. Кріґгамер по своїм уступленю обняти команду босаньского корпуса. Говорять також, що в цілій тій історії не брак і політичних мотивів, а іменно, що Угорщина не хотїла згодити ся на вибудоване якихсь зелїзниць стратеґічних, що й зелїзниці босаньскі, котрим Мадяри противні входять тут в рахубу. Кажуть що наслїдником бар. Кріґгамера має стати дотеперішний ґенеральний інспектор піхоти бар. Вальдштеттен. Крім того має уступити також міністер гонведів бар. Феєрварі.

Що тепер діє ся в полудневій Африцї, годі знати, бо Анґлійцї не пускають звідтам ніяких вістий; але то все-таки дуже характеристична річ, що правительство анґлїйске в своїй кольонії і зі своїми підданими поступає так як би в краю неприятеля. На основі права военного видано в окрузї в Кінставн приказ, щоби все майно яке могло би бути користне для неприятеля позносити до визначених на ту цїль міст. Другий приказ заказує на стациях зелїзниць приймати всілякого рода запаси від цивільних людий з виимкою тих стаций, котрим вільно буде приймати. Наконець всїм людем по селах заказано держати більше запасів, як тільки кільки потреба на тиждень.— Ну чей дуже дивна річ, щоби якесь правительство в своїм краю так поступало. З того можна хиба лиш то вносити, що цїлий округ Кінставн єсть в руках Бурів а місцеві жителї дають їм поміч по части з власної волї по части з примусу. Анґлійцї признають вже й самі, що Голяндцї в капляндскій кольонії переходять на сторону Бурів, і Анґлійцї у своїй власній кольонії вже так само не мають сили як і в краю Бурів.

Европейска дипльоматия новинна би казати собі виставити патент за свої винаходи чіпаня народів, заводженя загального мира, в случаю коли треба вести війну, значить ся за поставлене до гори ногами звістної латиньскої приповідки si vis pacem... та за фабрикацию князів і королів, що мають скромну назву начальних комісарів. Одного такого комісаря затверджено сими днями знову на єго посадї. З Риму доносять іменно: На відбутій під проводом італїяньского міністра для справ заграничних Прінеттого а при участи дипльоматичних заступників Анґлії, Франциї і Росиї конференциї в справі острова Крети принято з вдоволенєм до відомости, що князь Юрий грецкий готов знову (чому би ні?) обняти мандат начального комісаря Крети, і ухвалено подякувати єму за то.

12)

ОБРАЗКИ з ІТАЛЇЇ.

(Після Ю. Шльоссера, Цахера, Шмідта і др. зладив К. Вербин.)

VI.

Вітчина фаянсу. — Мале італїяньске місто. — Равенна, місто Теодориха Великого. — Мозаікові образи в церквах. — Данте, Байрон і Ґарібальді.

(Дальше.)

Равенна єсть славним містом ізза своїх старинностий, а особливо ізза своїх мозаїк, але на щастє лежить она віддалік від головного гостинця Анґлійцїв, і длятого не видів я тут більше чужинців з червоними книжками, як у Фаенцї. Одного однїсенького туриста стрітив я в церкви Сан Вітале, та й то був Італїянець, чоловік хороший. Сан Вітале, то найвеличавійша і найбільше займава будівля в Равеннї, і як би тота церков була лишила ся в своїй первістній красї аж до наших часів, то не сумніваю ся, що она була би робила далеко більше враженє, як собор в Монреале, бо плян церкви Сан Вітале єсть і о много веселїйший і повабнїйший, як згаданого собору. Той собор єсть, бачите, збудований у звичайнім видї хреста, а пляном церкви Сан Вітале єсть осьмикутник. В серединї спочиває на осьми стовпах, сполучених з собою круглими каблуками другий поверх, украшений так само стовпами, понад котрими піднимає ся баня. В той спосіб поробили ся в сподї нижі і межи стїнами церкви а стовпами знаходять ся в них каплицї. Хор і великий престол висувають ся трохи із великого пляну в той спосіб, що один бік осьмикутника єсть трохи дальше висунений. Церков ся стоїть на тім місци, де сьв. Віталїс притерпів мученическу смерть; єї почали ставити в 547 р. і здає ся, що то була первістно придворна церков, взорець, після котрого цїсар Кароль Великий збудував собор в Ахенї. Як колись виглядала тота церков, о тім дає понятє хор, бо лиш тут задержались ще мозаїкові образи із шестого столїтя.

Тут буде може на місци сказати дещо про мозаїкову роботу і штуку. Мозаїкова робота сягає дуже давних часів, і звала ся у Римлян: „opus musivum". З кусників ріжнобарвного каміня, скла, і т. п. складають ся всілякого рода фіґури, орнаменти і образи. Кусники ті укладають ся на якійсь підставі, на помості або на стїнї, і зліплюють ся кітом так, що дають відповідний рисунок. Скоро вже рисунок готовий, камінцї зверха вигладжують ся і полірують ся. Після того, якого материялу уживає ся до сеї роботи, може бути мозаїка камінна, марморова, склянна, і т. п. Коли рисунок укладає ся з більших плиток, то така мозаїка називає ся плитковою. Помости в стародавних церквах на Руси, а іменно в церквах в Галичи, були мозаїкової роботи. Ще до нинї на полях коло Галича, там де колись стояв старий Галич, в сторонї як до Блюдник, можна знайти ще богато маленьких поливаних плиток, закрашених по найбільшій части на жовто. Плитки ті суть каблуковаті, своєю формою подібні н. пр. до вербового листя, з чого можна би здогадати ся, що они творили на помостї якісь цьвіти або зьвізди. Плитки можуть бути гранчасті, а тогди мозаїка з них називає ся гранковатою; наконець можна уживати до роботи ріжнобарвних кілочків, а тогди мозаїка називає ся кілочковатою.

Найстаршою єсть мозаїка марморова, якої вже в старинї уживано до украшуваня помостів. З марморових плиток укладано всілякі фіґури на земли. Але штука мозаїкова зачала розвивати ся аж на сто лїт перед рождеством Христовим і за часів римских цїсарів. Тота грецко-римска штука перейшла відтак до Візантийцїв, і коли християньство настало панующою вірою, розвинула ся в християньску штуку, уживану головно до окраси церков. Від Візантийцїв переняли єї Араби. В Італії уживано мозаїко вже не лиш до окраси помостів в церквах, але також і до укладаня всілякого образів на стїнах. До того уживано головно скла і золота. Скло закрашувано вже в масї всіляко, і роблено з него малепькі граночки, а золоту мозаїку роблено в той спосіб, що тоненьку як найтоньший папір бляшочку золота затоплювано межи дві верстви скла. Того рода склянна і золота мозаїка знаходить ся і в Равеннї. Можна собі подумати, яка то штука уложити з маленьких кусників закрашеного золота якийсь образ так, щоби він

Новинки.

Львів дня 26 го серпня 1901.

— **Письменний іспит зрілости в ц. к. академічній (рускій) ґімназиї у Львові** в речинци осіннім розпочинає ся в понеділок дня 9 вересня о годині 8-ій рано. Абітурієнти мають перед тим а именно найпізнїйше в неділю дня 8 вересня до полудня зголосити ся в канцеляриї дирекциї.

— **Новий уряд почтовий.** Дирекция почт і телеграфів подає до відомости, що з днем 1. вересня 1901 увійде в житє новий уряд почтовий в Плотичи, повіта тернопільского, і буде сполучений пішим післанцем з урядами почтовими межи Тернополем а Ігровицею. До округа доручень уряду почтового в Плотичи належать: Громада і обшар двірский в Плотичи, Іванів долішний, лісничівки: Чистилів і Івачів горішний та фільварок Стеблиха.

— **Земля на продажу.** Війт Карпат і старший брат церковний Логаза в Буківцї оголошують таку відозву: „Рускі селяни! Чверть милї від зелїзничої стациї Олєшів, товмацкого повіта, єсть на продаж село Буківна. Продає его „Подільский Банк" в Тернополї за 70 до 80 тисячів ринських на лїцитациї дня 8-го вересня с. р. Вадіюм 10.000 зр. Прибувайте рускі селяни з цїлого краю, замовляйте землю, складайте по 200 К завдатку. Купім село ми, хлопи. Село Буківна чисто руске, положене на рівнинї межи лїсами, недалеко від Днїстра; земля гарна; є 300 моргів орного поля, є і пасовище, і лїса 500 моргів. Над Днїстром находить ся 30 моргів пасовища для 80 пар волів, по 24 зр. від пари. Можна випасати гарну худобу і продавати з зиском на великих ярмарках кождої середи в Товмачи. Околиця гарна і здорова. Морґ землї продає ся по 100—120 зр. Обвістїть всїм, що вибирають ся за океан, нехай їдуть в Буківну; певно лучше жити вигідно на родинї, чим пропадати в чужинї! Прибувайте-ж рускі селяни з завдатками".

— **Сільвіо Нодарі у львівскім арештї.** Хто не чував про того агента з Ґенуи, котрий не сотки але тисячі наших селян заслав на загибель або на вічну нужду до Бразилїї? Сільвіо Нодарі був той, що при помочи деяких галицких агентів вербував людий до Бразилїї і робив на них добрі інтереси. Він доставляв робітників, а поправдї сказавши, невільників до плянтаций кави в Бразилїї і діставав за то гроші, а крім того обдирав всїх тих, котрі були так дурні і дали затуманити ся, гадаючи, що в Бразилїї знайдуть рай. Він казав їм платити собі за перевіз, хоч єму за то платило бразилїйске правительство, а крім того заробляв ще й на тім, що галицким еміґрантам давав через якийсь час як найгірше удержанє в бараках в Ґенуи або Удіне, а казав собі за то ще солено платити та циганив їх при вимінї гроший. Той Сільвіо Нодарі єсть австрийским пiдданим, приналежним до краю Ґрадиски і пів року тому назад попав ся в руки прокураториї в Ґрадиси а та зробила єму процес за обманьство і замкнула его до арешту. Нодарі хотів доказати, що він поступав честно і в тій цїли покликав на сьвідків аж 181 людий, самих селян з Галичини. Але що такого множества сьвідків годї було спроваджувати аж до Ґрадиски, бо то наробило би було дуже великих коштів, то найвисший трибунал порішив, щоби розправа та відбула ся в Галичинї і делеґував в тій цїли львівский суд. Нодарі'го привезли до Львова і тут визначили єму вільне помешканє в арештах при ул. Баторого. Нодарі говорить лиш по італїяньски, а тою мовою умів знаменито говорити також і президент суду п. Пшилуский. Акт обжалованя треба буде зі взгляду на обжалованого виготовити в італїяньскій мові, а розправа буде відбувати ся при помочи товмачів. Тепер чей може переконають ся вже наші селяни, хто то обіцював їм той рай в Бразилїї, де крім всякої иншої біди та нужди бувало ще й таке, що Індияни живцем лупили нашим людем шкіру з цїлої голови. — В доповненю до повисшої вісти треба ще додати: Помічником Нодарі'го, єго спільником і правою рукою був звістний в Галичинї Сїдельник, син селянина з Камінки волоскої, повіта равского, незвичайно спритний чоловік. Він розписував всюди листи до селян та заохочував їх до еміґрациї. І Сїдельника арештовано також, але він занедужав і єго треба було віддати до шпиталю. Нодарі і Сїдельник мали бути разом приставлені до Львова, але Сїдельник скористав з браку надзору і втїк; в виду того приїхав Нодарі сам на власний кошт до Львова лиш в супроводї двох аґентів. Тимчасом наспіла вість з Трієсту, що і Сїдельника вже зловлено. Єго відставлять також до Львова, але в кайданах, бо єсть обава, що готов би знову втїкати.

— **Карбункул у худоби** або т. зв. зараза селезїнкова прокинула ся в послїднім тижни в Козельниках під Львовом. На ту хоробу згинули у тамошних селян два бугаї. Від одного з тих бугаїв заразила ся і зарібниця сїльска Катерина Воробель. Бюро санїтарне довідавши ся о занедужаню зарібницї, вислало до Козельник свого лїкаря, котрий відставив недужу до шпиталю. Там нещаслива і померла.

— **Пару коний з возом** украдено вчера з площи стрілецкої господареви Федькови Яремовичевр з Красова, котрий відступив ся був на довшу хвилю для своїх інтересів. Один кінь був трилїтний каштановатий, лисий, другий 5-лїтний скарогнїдий, віз драбинастий, зелено помальований. Все разом вартости 500 К. Хто би такі конї або такий віз де пізнав, нехай знає, що то крадене і нехай злодія придержить та віддасть в руки власти.

— **Огнї.** Дня 20. с. м. вибух в Клещівнї, повіта рогатиньского, великий огонь, котрий знищив 17 загород селяньских і школу місцеву. Загальна шкода, по части обезпечена, доходить до 32.000 Кор. Огонь запустило двоє дївчат, одна 8-ми а друга 4-лїтна, що бавили ся сїрничками. — В Конюхові, повіта стрийского, згорів будинок стациї зелїзничої. Касу уратовано, шкода виносить кільканайцять тисячів корон.

— **Ще про крадіж у Будзїньского в Тернополи.** Будзїньский, про крадіж у котрого ми вже доносили, мешкає в Тернополи побіч міского города разом зі своїм сестрінком 10-лїтним хлопцем. Єсть то чоловік незвичайно ощадний, котрий через цїле житє відмавляв собі всего, щоби лиш на старість з посесора стати властителем кусника землї. Того дня, коли єго обікрали, положив ся він спати вже о 9 годинї і крім склянки води содової з соком не мав нічого більше в ротї. Він спостеріг крадіж аж около 3 години рано, бо тогди перший раз обудив ся. Злодій здаєсь мусів знати не лиш всї відносини пана Будзїньского але й всї уходи дома, бо порав ся досить довго в хатї, забирав де що лиш дало ся. Він знав, де

виглядав як намальований, і щоби малюнкам надати не лиш всї головні черти, але й тїнь, так, щоби они представляли образ німи намальований з цїлим артизмом. В церкві Сан Вітале в Равеннї єсть н. пр. мозаїковий образ, представляючий цїсаря Юстиніяна з дружиною і епископа Максиміяна; здалека виглядає він як би намальований, і хто нїколи не видів мозаїки, гадав би, що то лиш якийсь такий дивний малюнок.

Мозаїкові образи в Равеннї відзначають ся тим, що в них не лиш кождий малюнок окремо визначає ся своїм рисунком, але й цїлість робить знамените вражінє а уклад красок єсть дуже яркий. Люди, що укладали ті образи, були, видко, артистами в повнім значіню того слова і перевисшили своєю штукою навіть тих артистів з наших часів, що украсили образами церков сьв. Петра, котрі виглядають, як би були намальовані на порцелянї. В наслідок того, що земля в Сан Вітале усунула ся в спід, треба було поміст підвисшити, через що щезли постаменти стовпів. Капітелї долїшних вісьмох стовпів мають візантийску форму, підчас коли капітелї стовпів на другім поверсї суть коринтийскі. Они були давнїйше позолочувані, але при відновлюваню церкви їх замальовано. Аж до висоти долїшних стовпів суть стїни виложені красим мармором, а повисше него зачинали ся давнїйше мозаїкові образи, підчас коли тепер баррокові малюнки вкривають стїни церкви.

Зараз коло Сан Вітале знаходить ся гробниця цїсаревої Ґалля Пляцидия. Зверха виглядає она як звичайний собі домок з цеґли, але в серединї то велика дорогоцїнність, бо тут все ще задержалось добре, тут нїчия рука не знищила нїчого а инші мозаїкові образи на стїнах і стели суть ще так само красні як були перед 1400 роками. Впрочім всї будівлї з давних часів в Равеннї виглядають зверх дуже не показні і анї Сан Вітале анї хрестільна церков, анї церков сьв. Аполінария не роблять вимки. В хрестільній церкві знаходить дуже старий в старохристияньскім стилю зроблений вівтар. Що до хрестільних церков або т. зв. баптистерий (хрестільниць) то треба тут сказати, що в стародавних часах хрещено людий в окремих, призначених лиш до того церквах. Тут була велика посудина з водою, в котрій иноді і занурювано людий у воду. Були то або зовсїм окремі будинки, або причеплені до якої церкви, від котрої до хрестільницї йшло ся критим коритарем. Згаданий старохристияньский вівтар, який знаходить ся в хрестільници в Равеннї виглядає так, як коли би хтось опер стіл з переду на двох, красно вирізьблених стовпцях; межи тими стовпцями єсть нїби шафка з дверцями украшена з переду також красними різьбами.

Підчас коли мало що не всї церкви в Равеннї виглядають зверха дуже скромно, то собор сам один красує ся своєю величавостию, але за то в серединї лиш самі нудні річи з 17-го і 18-столїтя. Але зато поза собором єсть щось, що варто видїти. То архіепископска палата, де знаходить ся маленька каплиця, збудована ще в першій половинї пятого столїтя. Щоби побачити ту каплицю зайшов я до присїнка, що сполучає палату з собором і потягнув за дзвінок, але нїхто не вийшов. Я зажадав хвильку, а відтак отворив двері, котрими входить ся до палати, пішов горі сходами, ступаючи досить голосно, закашляв на горі досить сильно, запукав до дверий, відхилив їх, заглянув до середини, вернув ся назад і поліз ще висше в гору, зайшов і тут через відхилені двері до салї, де стоять деревлянні лавки та запукав до дверий на другім кінци салї. Коли тут хтось відозвав ся кажучи „Просимо!" увійшов я до комнати, де застав сьвященика, що читав якусь книжку. Той сьвященик був так добрий, що повів мене назад сходами в долину і завів мене до каплицї, котрої я шукав і лишив там мене самого. Мабуть він з Анґлїйцями осторожнїйший, котрі в церкві сьв. Павла видовбали на стовпах в подвірю монастиря всю мозаїку, щоби завезти домів якусь памятку. А дуже би жаль, як би така сама судьба стрітила і мозаїки в Равеннї. Надивившись добре на все в сїй каплици вийшов я з неї здивований, ще не побачив тут нїкого, хто би зажадав від мене гроший на напивок.

Крім того, що я вже розповів і чого ще не розповів, є ще в Равеннї замітна мала збірка всїляких образів, в котрій знаходить ся богато старих образів з вівтарів; они суть доказом, що від пятого столїтя, коли настала мозаїка, аж до дванайцятого італїяньске малярство було зовсїм запустїло. Мозаїки в церкві сьв. Аполінария і в Сан Вітале показують більше вичування природи і більше змислу спостеріганя як образи з одинайцятого і дванайцятого столїтя.

Близько того музея єсть церков сьв. Франціска а побіч неї стоїть маленька сьвятиня, гробниця Дантого, котрий послїдні роки свого житя проживав у свого покровителя Полєнти в Равеннї і тут докінчив свою „Божественну Комедию". Щоби же й Байрон (анґлїйский поет) мав тут свій памятник, то гостинниця межи гробницею Дантого а музеєм називає ся „Grand Hôtel Byron", а в єї подвірю стоїть погруде того поета. Розуміє ся, що не може обійти ся і без Ґарібальді'го, отже жителї Равенни виставили памятник на площи Дантого: він стоїть там в своїй угорскій шапочцї та в полуднево-американьскім пончо (poncho — рід загортки або плаща).

шукати за ключами від каси, бо один вийняв з кишені а другий зпід подушки сплячого. Злодій забрав не лиш 20.000 Корон готівкою, 22.000 Корон, книжочками львівскої каси ощадности і 40.000 К. книжочками тернопільскої каси ощадности, крім того 228 К. готівкою витягнув з порпересом з кишені, але забрав годинник, що лежав на столі, перстінь та всїлякі дрібнички та значну скількість золотих монет, як люйдори, дукати і т. п. Злодій порав ся досить довго, бо коло самої каси спалив 40 сірничків, котрими собі присьвічував; один спалений сірничок був також на ковдрі, і здаєсь упав мабуть тогди, коли злодій для безпечности здоймав револьвер, що висів на стіні коло постелї. Забравши все, злодій виніс ся, лишаючи на столі лиш шапку зелїзничу, мабуть для змилення тропи. Найдивнїйше то, що хлопець видів злодія, але гадаючи, що то вуйко ходить, накрив ся з головою і спав дальше. Будзіновский підозрівав якогось бувшого свого економа, але той виказав своє алїбі.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 26 серпня. Є. В. Цїсар санкционував проєкт закона, ухвалений галицким соймом в справі побору оплат консумцийних від напитків спіритусових.

Брукселя 26 серпня. Анґлїйскі социялїсти відповіли на питанє брукcельских социялїстів, що не хотять робити загального страйку, щоби тим способом змусити Анґлїю до заключеня мира в полудневій Африцї.

Константинополь 26 серпня. Оголошено тут султаньске іраде, дозваляюче товариству доковому виконувати права єго на основі признаної єму концесиї.

Капштадт 26 серпня. Бури посувають ся що раз дальше на полудне в каплянідскій колёнії. — В Бурґерсдорп засуджено 149 осіб за зраду.

— **Від Товариства „Руских Женщин в Станиславові**. Пригадуємо, що Тов. „Руских Женщин" також і в будучім році шкільнім буде удержувати під своїм зарядом інститут для дївчат. Помешканє, на тую цїль призначене, єсть вигідне, о 6 просторих комнатах і городом. Інститутки будуть ходити до школи публичної, а окрім того побирати в інститутї науку історії і лїтератури руської та гри на фортепянї. Товариство відносить ся до патріотичних руских Родичів, котрі би мали намір свої дїти умістити в згаданім інститутї, щоби як найскорше зголосили ся устно або письменно до настоятельки інститута, Вп. п. Витошиньской, ул. Казимирівска, ч. 46. — *Видїл.*

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1901 після середно-европ. год

посп. відходить	особ. відходить	Зі Львова — День
	6·25	До Станиславова, Підвисокого. Потутор
	6·35	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·30	„ Підволочиск з Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Сколього, Лавочного від 1/7 до 15/9
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	10·25	„ Іцкан, Сопова, Берґомету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від 1/7 до 15/9 в неділї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від 7/5 до 10/9 в неділї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від 1/5 до 30/9.
	3·15	„ Янова від 1/5 до 15/9.
	3·20	„ Зимноводи від 18/5 до 16/9.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава

посп. відходить	особ. відходить	Зі Львова — Ніч
12·45		До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	7·52	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	6·10	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·20	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від 15/6 до 15/9.
	6·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мункача. Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави руской
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	9·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в неділї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова з Підзамча

посп. приходить	особ. приходить	До Львова — День
	4·40	Зі Стрия, Самборя, Борислава
	6·10	„ Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·46	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави руской
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·45	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	12·55	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
	1·10	„ Сколього, Хирова, а з Лавочкого від 1/7 до 15/9.
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5 55		„ Чернївців
	3·14	„ Брухович

посп. приходить	особ. приходить	До Львова — Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
12·20		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	9.11	„ Янова від 1/5 до 31/5 і від 16/9 до 30/9 що дня, а від 1/6 до 15/9 в неділю і сьвята
	7·36	„ Брухович від 7/5 до 30/6 і від 16/9 до 10/9.
	8·50	„ Брухович від 1/7 до 15/9 що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·15	„ Янова від 1/6 до 15/9.
	9·15	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·25	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від **6-ої** години вечером до **5-ої** години **59** мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В містї видають білєти їзди: Звичайні білєти агенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білєти звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро информацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

VII.

Присутність духа.

Було то в 1848 р. — розповідає майор Фінкенцеллер в своїй книжцї „Unter Habsburgs Kriegsbanner". Перед кріпостию Пескієра (Peschiera), в котрій стояли залогою два полки Піємонтезів, стояв малий корпус австрийский під командою польного маршалка поручника барона Гайнавт і держав кріпость в облозї. Головний комендант зі своїми штабовими офіцирами мав свою кватиру в сусїдних двірках а другі офіцири і войско стояли в поли в колибах з галузя, котрі їх досить лихо хоронили від сонця і дощу, бо листє на галузю зівялo було до двох днів, а постарати ся о нове галузє було дуже трудно. Конї треба було попривязувати по просту до морвових дерев. Крім того було в таборі ще й досить роботи а служба була дуже строга: все войско мусїло помагати уставляти батериї, а до того треба ще було безнастанно робити форпочтову службу, треба було заганяти ся в околицю і бити ся з Піємонтезами, котрі випадали з кріпости, та відпирати їх назад до міста.

Чотирнайцята компанія 59-го полку піхоти, в котрій я служив капралем, вернула була дня 7 серпня із загону, на котрий вибрала ся була до Дезенцано і Люнато; в три днї опісля пішов я з 12 людьми з мого цуґу фасувати вино, а нам треба було іти попри хутір, в котрім стояли наші вози з муніцєю і порохом. Коло них стояв один вояк від фурвезів на варті з добутою шаблею, аж ось із кріпости надлетів вистрілений з 18-фунтової гавбіци ґранат і впав саме коло того вояка, що стояв на варті.

У війнї привикне чоловік дивити ся зовсім спокійно не на одно, що в мирнім житю здавалось би єму дуже страшним. Та й на наші нерви був той вид за страшний, бо в одній хвили як блискавка шибнула нам по голові гадка страшенної катастрофи, котра здавалась бути неминучою. Тут була така маса пороху, що могла в одній хвили висадити у воздух весь табор і всїх позабивати, а то ось саме коло того пороху крутив ся і вертів ся той дїдьчий ґранат, котрий, як би розпук ся, мусїв би був запалити порох. Нам вже здавало ся, що ми таки вже на тамтім сьвітї, коли ось нараз — а то стало ся скорше як то можна пером описати — той вояк від фурвезів — він називав ся Андрій Бурбеля і був родом з Нового Санча в Галичинї — схилив ся і вхопив обіруч ґранат та кинув єго в марморове корито з водою, що було случайно коло керницї. Небезпечна куля там загасила ся. Нашого чувства чей тут описувати не потреба. Я прибіг зараз до того хороброго вояка, щоби переконати ся чи єму чого не стало ся, і побачив, що він цїлі долонї обох рук страшенно собі попік.

Бурбеля говорив лиш дуже слабо по нїмецки і я завів єго до єго рітмайстра Еґідіюса Ертеля, котрий стояв на кватирі в якійсь нужденній хатї, а звідтам пішов я з Бурбелею до команданта табору бар. Гайнава. Нас зараз приймили. Бурбеля дістав від команданта найвисшу похвалу а поки що в нагороду одного дуката. Крім того обіцяв бар. Гайнав то хоробре дїло, що відвернуло від нас так безконечно велике нещастє, нагородити золотим медалем хоробрости. Та й менї дістала ся похвала за то, що я о таким хоробрім дїлї дав зараз знати.

Рани Бурбелї показали ся так великими і небезпечними, що єго треба було відставити до шпиталю у Веронї.

(Дальше буде).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).